

Talleres Gráficos
FIOL Y C.ª, S. en C.
Pasaje San José, B.
BARCELONA

ACADEMIA
GRANADOS

SALA
DE CONCIERTOS

RECITAL
ENRIQUE GRANADOS

Domingo 4 Febrero
á las 4 de la tarde

AVENIDA DEL TIBIDABO, NÚM 18

PROGRAMA

I PARTE

Preludio en mi b menor . . . **J. S. Bach**

Lento moderato

Sonata en fa **Mozart**

Allegro - Adagio - Allegro assai

Sonata patética **Beethoven**

Grave - Allegro molto e conbrio

Adagio cantabile - Rondó Allegro

II PARTE

Los requiebros **E. Granados**

Quejas á la maja y el ruiseñor

(de las Goyescas).

Polonesa en mi b menor . . . **Chopin**

Berceuse **Schumann**

Impromptu en la b menor . . . **Schubert**

Muerte de Isolda **Wagner Liszt**

POLONESA

En mi *b* menor de CHOPIN

Esta polonesa fué escrita bajo la impresión de dolorosa tristeza que produjo en el ánimo de Chopin la pérdida de Polonia.

Dijérase que la primera parte de esta hermosísima obra, representa la desesperación de todo un pueblo que se siente vencido é impotente para romper las cadenas que le oprimen; un ritmo en extremo original y enérgico, indica el paso de la caballería cosaca y la orgullosa tiranía del vencedor.

Oyese á lo lejos un coro de deportados á Siberia que van aproximándose y siguen su camino hasta perderse por completo el eco de sus cantos y ante el adios de los hijos de Polonia que marchan para siempre, se oyen los desgarradores acentos de la frase final, que es la altiva protesta de un pueblo que se revela contra la esclavitud.

SALA D'AUDICIONS ÍNTIMES
del
PALAU de la MÚSICA CATALANA

CONCERT DE PIANO

per les senyoretes

Ampar Dalmau, Beatriu Huelin

i

Dolors Cebreiro

deixebles de la professora

Antònia Sancristófol de Folch

Dimarts, 13 de juny de 1922, diada de
Sant Antoni de Pàdua, a
dos quarts de deu
de la nit

PROGRAMA

I

MINUET BACH

SONATA en *do major* MOZART

Allegro.

Andante

Rondó: *Allegretto.*

ROMANÇA MENDELSSON

AMPAR DALMAU

CONCERT en *la menor* GRIEG

I. *Allegro molto moderato.*

II. *Adagio.*

III. *Allegro moderato molto e marcato.*

a dos pianos

DOLORS CEBREIRO i ANTÒNIA SANCRISTÓFOL DE FOLCH

II

PASTORAL I CAPRITXO SCARLATTI

VALS en *mi menor* CHOPIN

RONDÓ CAPRITXÓS. MENDELSSON

BEATRIU HUELIN

CONCERT en *do menor* BEETHOVEN

I. *Allegro con brío.*

II. *Largo.*

III. Rondó: *Allegro.*

(Cadença de Reinecke)

a dos pianos

ANTÒNIA SANCRISTÓFOL DE FOLCH i DOLORS CEBREIRO

Pianos: PLEYEL i FEURICH

cedit, el darrer, per la Casa Guarro «Angelus Hall»

No es permet entrar ni sortir de la sala durant l'execució de les obres

SALA D'AUDICIONS ÍNTIMES
del
PALAU de la MÚSICA CATALANA

CONCERT DE PIANO

per les senyoretas

Ampar Dalmau, Beatriu Huelin

i

Dolors Cebreiro

deixebles de la professora

Antònia Sancristófol de Folch

Dimarts, 13 de juny de 1922, diada de
Sant Antoni de Pàdua, a
dos quarts de deu
de la nit

PROGRAMA

I

MINUET BACH

SONATA en *do major* MOZART

Allegro.

Andante

Rondó: *Allegretto.*

ROMANÇA MENDELSSON

AMPAR DALMAU

CONCERT en *la menor* GRIEG

I. *Allegro molto moderato.*

II. *Adagio.*

III. *Allegro moderato molto e marcato.*

a dos pianos

DOLORS CEBREIRO i ANTÒNIA SANCRISTÓFOL DE FOLCH

II

PASTORAL I CAPRITXO SCARLATTI

VALS en *mi menor* CHOPIN

RONDÓ CAPRITXÓS. MENDELSSON

BEATRIU HUELIN

CONCERT en *do menor* BEETHOVEN

I. *Allegro con brio.*

II. *Largo.*

III. Rondó: *Allegro.*

(Cadença de Reinecke)

a dos pianos

ANTÒNIA SANCRISTÓFOL DE FOLCH i DOLORS CEBREIRO

Pianos: PLEYEL i FEURICH

cedit, el darrer, per la Casa Guarro «Angelus Hall»

No es permet entrar ni sortir de la sala durant l'execució de les obres

SALA D'AUDICIONS ÍNTIMES
del
PALAU de la MÚSICA CATALANA

CONCERT DE PIANO

per les senyoretes

Ampar Dalmau, Beatriu Huelin

i

Dolors Cebreiro

deixebles de la professora

Antònia Sancristófol de Folch

Dimarts, 13 de juny de 1922, diada de
Sant Antoni de Pàdua, a
dos quarts de deu
de la nit

PROGRAMA

I

MINUET BACH

SONATA en *do major* MOZART

Allegro.

Andante

Rondó: *Allegretto.*

ROMANÇA MENDELSSON

AMPAR DALMAU

CONCERT en *la menor* GRIEG

I. *Allegro molto moderato.*

II. *Adagio.*

III. *Allegro moderato molto e marcato.*

a dos pianos

DOLORS CEBREIRO i ANTÒNIA SANCRISTÓFOL DE FOLCH

II

PASTORAL I CAPRITXO SCARLATTI

VALS en *mi menor* CHOPIN

RONDÓ CAPRITXÓS. MENDELSSON

BEATRIU HUELIN

CONCERT en *do menor* BEETHOVEN

I. *Allegro con brío.*

II. *Largo.*

III. Rondó: *Allegro.*

(Cadença de Reinecke)

a dos pianos

ANTÒNIA SANCRISTÓFOL DE FOLCH i DOLORS CEBREIRO

Pianos: PLEYEL i FEURICH

cedit, el darrer, per la Casa Guarro «Angelus Hall»

No es permet entrar ni sortir de la sala dursnt l'execució de les obres

Sala Mozart ❁ Canuda, 31

Invitació a favor de D.....
i família per al CONCERT de senyoretes deixebles
de les classes de piano del M^{tre}. En Ricard Vives
DISSABTE 17 de JUNY de 1922, a dos quarts de cinc de la tarda

PRIMERA PART

Marxes militars.	Granados
Srtes. Maria Rigol i Maria Rodergas	
Minuet	Paderewsky
Mazurca en <i>si bemol</i> .	Godard
Srta. Maria Jordana	
Barcarola.	Alió
Gopak	Moussorgsky
Srta. Rosa Zabalza	
Marxa nupcial.	Grieg
La primavera	Sinding
Srta. Paquita Argilagós	
Nocturn en <i>mi menor</i>	Chopin
Polonesa en <i>do sostingut menor</i>	»
Srta. Maria Kaupp	
Papillons.	Schumann
Allegro appassionatto	Saint-Saëns
Srta. Pilar Saforcada	

SEGONA PART

Consolation n.º 3	Liszt
Fantasia en <i>mi menor</i>	Mendelsshon
Srta. Montserrat Mora	
Nocturn en <i>si bemol menor</i>	Chopin
Vals en <i>do sostingut menor</i>	»
Srta. Carme Verdaguer	

Minuet	Schubert
Impromptu en <i>si bemol</i>	»
Srta. Dolors Gallardo	
Nocturn en <i>si</i>	Chopin
La filosa	Mendelssohn
Srta. Dolors Fusté	
Preludi en <i>re bemol</i> .	Chopin
En les muntanyes	Grieg
Srta. Enriqueta Coral	
Impromptu en <i>la bemol</i>	Schubert
Dança	Debussy
Srta. Maria de Sentmenat i Güell	

TERCERA PART

Estudi en <i>mi</i>	Chopin
Balada en <i>sol menor</i> .	»
Srta. Trinitat Brunet	
Un sospir.	Liszt
Polonesa en <i>la menor</i>	Chopin
Srta. Rosa Serra	
Somni d'amor	Liszt
Polonesa en <i>la bemol</i> .	Chopin
Srta. Victoria Serrahima	
Fantasia	Chopin
Mort d'Isolda	Wagner-Liszt
Srta. Rita Brosa	

PIANO CUSSÓ S F H A

COURS D'INTERPRÉTATION AU PIANO

LA MUSIQUE DE PIANO DITE A PROGRAMME OU DE CARACTÈRE SUGGESTIF PAR

ALFRED CORTOT

Salle des Agriculteurs, (8, rue d'Athènes), les mardis 2, 9, 16, 23, 30 Mai et les vendredis 5, 12, 19, 26 Mai et 2 Juin 1922, à 3 h. 45

Les pianistes désirant prendre part à ces cours devront en s'inscrivant joindre à leur demande une liste de 3 ou 4 œuvres qu'ils désirent interpréter. Ils pourront s'inspirer, pour dresser cette liste, des exemples ci-après. Mais pour chaque catégorie ils auront à indiquer en outre du choix fait parmi les œuvres ci-dessous mentionnées, au moins une œuvre supplémentaire, à leur choix, et sans distinction d'époque, ni d'école.

Par exemple, un pianiste qui voudrait jouer une Ballade de Chopin, qui figure ici dans la 3e catégorie, devra indiquer en outre, une autre œuvre susceptible d'être rangée dans la même catégorie (inspiration littéraire) et dont il pourra assurer l'exécution, si elle lui est demandée.

PREMIÈRE CATÉGORIE : LES ŒUVRES DE CARACTÈRE IMITATIF (Nature — Éléments — Bruits familiers)

Exemples : *The Carman Whistle* BYRD
Le rappel des oiseaux RAMEAU
Toccata con il scherzo del cuculo PASQUINI
Le Réveil-matin F. COUPERIN
Au bord d'une source LISZT
La Campanella "

DEUXIÈME CATÉGORIE : LES ŒUVRES A PROGRAMME OU NARRATIVES (Sujets bibliques, historiques ou légendaires)

Exemples : *Caprice sur le départ de notre cher frère bien-aimé* J.-S. BACH
Sonate biblique : Saül guéri par le pouvoir de la musique J. M. KUHNAU
Les fastes de la grande et ancienne ménestanderie F. COUPERIN

TROISIÈME CATÉGORIE : LES ŒUVRES D'INSPIRATION LITTÉRAIRE (Epigraphes — Arguments — Commentaires)

Exemples : *Après une lecture du Dante* LISZT
Papillons SCHUMANN
Ballades CHOPIN
Festin d'Esope Ch. V. ALKAN
Les sons et les parfums tournent dans l'air du soir DEBUSSY

QUATRIÈME CATÉGORIE : LES ŒUVRES D'EXPRESSION SENTIMENTALE (Passions — Douleur — Joie — Exaltation humaine)

Exemples : *Sonate Op. 81. Les adieux, l'absence, le retour* BEETHOVEN
Invitation à la valse WEBER
Davidsbündler SCHUMANN
Vers la flamme SCRIBINE

CINQUIÈME CATÉGORIE : LES ŒUVRES DE SUGGESTION VISUELLE (Paysages — Décors — Transposition picturale)

Exemples : *Tableaux d'une exposition* MOUSSORGSKY
Baigneuses au soleil DÉODAT DE SÉVERAC
Estampes DEBUSSY

SIXIÈME CATÉGORIE : LES ŒUVRES DE COULEUR LOCALE (Folklore — Prétextes nationaux Rythmes Danses et chants populaires)

Exemples : *Ibéria* ALBENIZ
Islamey BALAKIREV

Rhapsodie d'Auvergne SAINT-SAËNS
Rhapsodies hongroises LISZT
Polonaises CHOPIN

SEPTIÈME CATÉGORIE : LES ŒUVRES DE SENTIMENT RELIGIEUX

Exemples : *Bénédiction de Dieu dans la solitude* LISZT
Variations sur Weinen, Klagen, Sorgen "
Prélude, Choral et Fugue C. FRANCK

HUITIÈME CATÉGORIE : LES ŒUVRES DE CARACTÈRE FANTASTIQUE (Fées — Lutins — Esprits)

Exemples : *Gnomen reigen* LISZT
Méphisto-païse "
Gaspard de la nuit RAVEL
Danse de Puck DEBUSSY
Traumes Wirren SCHUMANN

NEUVIÈME CATÉGORIE : LES ŒUVRES INSPIRÉES PAR L'ENFANCE

Exemples : *Kinderscenen* SCHUMANN
Dolly (transcription à 2 mains) FAURÉ
Children's Corner DEBUSSY
Les petits âges F. COUPERIN

DIXIÈME CATÉGORIE : LES ŒUVRES DE CARACTÈRE ENIGMATIQUE

Exemples : *Les folies françaises ou les Dominos* F. COUPERIN
Les barricades mystérieuses "
Rondo Capriccio op. 129 sur un son perdu BEETHOVEN
M. Pickwick esq. C. DEBUSSY

ONZIÈME CATÉGORIE : LES ŒUVRES COMPOSÉES DE DIVERS ÉLÉMENTS

Exemples : *Carnaval* SCHUMANN
Préludes DEBUSSY
Scènes pittoresques CHABRIER
Goyescas GRANADOS

DOUZIÈME CATÉGORIE : LES ŒUVRES QUE LA TRADITION A REVÊTUES D'UN SENS EXTRA-MUSICAL

Exemples : *Concertstück (dit le retour du Croisé)* WEBER
Romances sans paroles MENDELSSOHN
Sonate en ut dièse mineur (dite du clair de lune) BEETHOVEN
Sonate en si bémol mineur (dite le poème de la mort) CHOPIN

6 Cours par

WANDA LANDOWSKA

Mardi 20, Jeudi 22, Mardi 27 Juin à 8 h. 45 ; Samedis 17, 24 Juin, 1er Juillet à 4 heures

J.-S. BACH	Préludes et fugues du Clavecin	W. MOZART	Sonate en la mineur (mi, mi, mi, mi)
"	bien tempéré	"	" en si b. majeur (sol, fa, mi, ré, do, si)
"	Suites anglaises	"	" en fa majeur (do, si, la, sol, fa)
"	Suites françaises	"	" en ré majeur à deux pianos
"	Partitas	"	Rondo en la mineur n° 3

6 Cours par

BLANCHE SELVA

Mardi 25 Avril 1922, à 4 h.

PREMIÈRE PARTIE

ALEXIS DE CASTILLON	5 pièces dans le style ancien
CÉSAR FRANCK	Danse lente
RENÉ CASTÉRA	Serenata
PIERRE KUNC	Rigodon

par les élèves inscrits au cours

DEUXIÈME PARTIE

Causerie sur ALBENIZ et exécution des pièces suivantes par Blanche Selva :

ALBENIZ	Yvonne en visite
"	Espagne (souvenirs)
"	Chants d'Espagne

2e COURS. — Vendredi 28 Avril 1922, à 4 h.

PREMIÈRE PARTIE

GUY ROPARTZ	Croquis d'été
GABRIEL FAURÉ	Romances sans paroles
ROGER-DUCASSÉ	Esquisses
DÉODAT DE SÉVERAC	Le Chant de la Terre

par les élèves inscrits au cours

DEUXIÈME PARTIE

Causerie et exécution par BLANCHE SELVA des pièces suivantes :

ALBENIZ	Zortzico
"	La Vega

3e COURS. — Mardi 2 Mai 1922, à 4 h.

PREMIÈRE PARTIE

VINCENT D'INDY	4 pièces
VIT. NOVAK	Sonatinas
DEBUSSY	Suite bergamasque

par les élèves inscrits au cours

DEUXIÈME PARTIE

Explication et exécution par BLANCHE SELVA des pièces suivantes :

ALBENIZ	Iberia, premier cahier :
"	a) Evocation
"	b) El Puerto
"	c) Fête-Dieu à Séville

4e COURS. — Vendredi 5 Mai 1922, à 4 h.

PREMIÈRE PARTIE

DÉODAT DE SÉVERAC	En vacances
GRANADOS	Danses espagnoles
C. P. GAUTHIEZ	Fête béarnaise
VIT. NOVAK	Mon Mai

par les élèves inscrits au cours

DEUXIÈME PARTIE

Explication et exécution par BLANCHE SELVA des pièces suivantes :

ALBENIZ	Iberia, deuxième cahier :
"	a) Ronda
"	b) Almeria
"	c) Triana

5e COURS. — Mardi 9 Mai 1922, à 4 h.

PREMIÈRE PARTIE

VINCENT D'INDY	Schumanniana
GABRIEL FAURÉ	Première Barcarolle
BORODINE	Petite Suite (n°s 1 et 2)
M. RAVEL	Sonatine

par les élèves inscrits au cours

DEUXIÈME PARTIE

Explication et exécution par BLANCHE SELVA des pièces suivantes :

ALBENIZ	Iberia, troisième cahier :
"	a) El Albaicin
"	b) El Polo
"	c) Lavapiés

6e COURS. — Vendredi 12 Mai 1922, à 4 h.

PREMIÈRE PARTIE

M. RAVEL	Pavane pour une Infante défunte
DÉODAT DE SÉVERAC	Coin de cimetière au printemps
"	A cheval dans la Prairie
DEBUSSY	Children's Corner

par les élèves inscrits au cours

DEUXIÈME PARTIE

Explication et exécution par BLANCHE SELVA des pièces suivantes :

ALBENIZ	Iberia, quatrième cahier :
"	a) Malaga
"	b) Jerez
"	c) Eritaña

Toutes les demandes d'inscription des exécutants, ainsi que la liste des œuvres qu'ils désirent interpréter, doivent être remises au plus tard le 25 Avril 1922. Les programmes de chaque cours seront ensuite arrêtés et communiqués aux exécutants et aux auditeurs.

PIANO PLEYEL

CHANT

Madame CROIZA

Mardis 6, 13, 20, 27 Juin 1922, à 3 h. 1/2

(DEMANDER LA NOTICE SPÉCIALE)

ART LYRIQUE

Reynaldo HAHN

Mai 1922

Interprétation des œuvres lyriques de Mozart, Glück, Gounod, Massenet, etc.

(DEMANDER LA NOTICE SPÉCIALE)

VIOLON

Jacques THIBAUD

Du 2 au 20 Mai

Six Cours d'Interprétation et de Technique

(DEMANDER LA NOTICE SPÉCIALE)

VIOLONCELLE

Pablo CASALS

Du 10 au 30 Juin

Six Cours d'Interprétation et de Technique

(DEMANDER LA NOTICE SPÉCIALE)

ORGUE

Marcel DUPRÉ

8, 10, 15, 17, 22, 24 Juin à 3 heures

M. Marcel Dupré exécutera lui-même et commentera des œuvres de J.-S. Bach, C. Franck, etc.

(DEMANDER LA NOTICE SPÉCIALE)

Paris. — Imprimerie LOGIER frères, 4, place J.-B. Clément.

ECOLE NORMALE DE MUSIQUE

Métro : Station WAGRAM

64, Rue Jouffroy, 64

Téléph. : WAGRAM 80-16

PARIS (17e)

ENSEIGNEMENT SUPÉRIEUR

(3me Année)

COURS D'INTERPRÉTATION

pour

ARTISTES

PRIX DES COURS :

Exécutants : Une exécution et assistance à tous les cours d'une série	100 Francs
Auditeurs : Un Cours	15 —
Six Cours (du même maître ou de maîtres différents)	60 —
Un Cours en plus	10 —

Les inscriptions sont reçues à l'Ecole Normale, 64, Rue Jouffroy

Aquesta variació aconsegueix expressar les més pregones i enlairades visions de Beethoven, i supera totes les variacions amb la dramàtica bellesa del seu misteri apocalíptic.

La *variació vint-i-una*, sobtadament trenca l'august silenci en el qual semblen reposar els gèrmens eternals dels éssers, amb el sorollós esclat dels seus inopinats llampecs, dues vegades interromput pels planys dolçament inquietos, que insisteixen en mig dels acariciants embolcalls de les harmonies.

En la *variació vint-i-dues*, Beethoven es diverteix en posar sobre l'esquelet del Vals de Diabelli, una maliciosa frase del *Don Joan* de Mozart.

Rocs i onades estructuren poderosament la *variació vint-i-très*, mentre chors angelicals dialoguen en la *Fughetta* de la *variació vint-i-quatre*.

La *vint-i-cinquena* giravolta, animada, en un *Scherzo-Vals* alegre i lleuger.

Exquisits oreigs i deliciosos murmuris de xiuxiuejants arbredes teixeixen la *variació vint-i-sis* que va seguida de la *variació vint-i-set*, en la qual les airoses carícies esdevenen torbellí saltironant i bellugadís, que dansa amb animació, i fuig com el vent volador.

La *variació vint-i-vuit* és un *Scherzo* tossut i alegre que va picant d'ací i d'allà els accents joiosament aferrissats amb els quals discuteixen, amb creixent animació, totes les veus dispersades sobre els diversos graons de l'escala sonora.

Amb la *variació vint-i-nou*, Beethoven fa retorn vers les seves dolorosíssimes enyorances. En una *cantilena* sempre migpartida d'opressius silencis, la melodia plora amb punyent desolació, o somriu en somni a l'evocació d'algún melangiosíssim i dolcíssim record.

En el misteri sempre més profund s'endinsa la contemplació de Beethoven, en la *trentena variació*. L'escriptura instrumental, i el pensament, són directament germans de les més misteriosíssimes pàgines dels darrers quartets.

En aquesta immensitat de dol i de commoguda tendresa, s'aixeca l'admirable *Siciliano* que, en la *variació trenta una*, plora, canta, prega i es recorda melangiosíssimament de les més greus i dolces coses. Aquesta extraordinària variació evoca adés Bach, adés Chopin, i, a moments, com en somni, recorda les sonates op. 106, op. 110 i op. 111.

Es detura suaument interrogativa, en la dolcesa del tò de *mi bemoll major*, quan sobtadament fa irrupció una enèrgica i ràpida *Fuga*, que ve a variar, sots diferents aspectes, el seu *Subjecte* eixit del començ del llunyà *Vals* de Diabelli.

Aquest *Fuga*, que forma la *variació trenta dues*, s'anima sempre més, llevat d'un moment d'apacible descans, amb una nova variació del *Subjecte*. Però el primer aspecte d'aquest *Subjecte* torna ben aviat a la lluita amb les

*La tomba de Beethoven,
al cementiri de Viena.*

BEETHOVEN.

33 VARIACIONS SOBRE UN VALS DE DIABELLI.

Les 33 *variacions sobre un vals de Diabelli*, op. 120, daten del 1823. Són, doncs, la darrera obra que Beethoven escrigué pel piano.

Sobre un petit temps de *vals* que l'editor de música, Diabelli, havia imposat com a tema per a un concurs de composició de variacions per a piano, Beethoven es divertí a escriure una de les seves més extraordinàries obres, una vertadera obra mestra, digna de figurar entre les més belles de les seves composicions, pel geni d'invenció que s'hi manifesta constantment, per la magnífica arquitectura, i encara més, per la bellesa dels materials amb els quals ha construït aquest potentíssim monument que, sempre basat sobre el mateix tema, aconsegueix variar-lo i amplificar-lo de tal manera que gairebé tots els matisos del sentiment humà s'hi troben presentats.

Més exactament que de la *Setena Simfonia* hom pot dir d'aquestes *Variacions* que constitueixen l'*Apoteosi de la Dansa*.

Si en les *Variacions*, l'embriaguesa de la Dansa no es manifesta amb tant formidable i perllongada efervescència com en la Simfonia, en canvi la varietat inesgotable dels sentiments que venen a expressar-se per la imaginació de les visions plàstiques hi és molt més rica, i aconsegueix fins els cims de l'expressió de l'ànima.

Després d'exposat el tema del *Vals* que serveix de punt de partida a aquest gegantesc corteig de visions, apareix la *Primera Variació*, en ritme de marxa majestuosa, que amb tota la seva formidable potència i noblesa fa entrar el geni de Beethoven.

Dansa de gràcia i de fantasia lleugera és la *segona variació*, que va nuant i desnuant incessantment les seves harmonioses argolles.

La *tercera* és com una escena de pura i fresca tendresa, plena d'intimitat.

La *quarta* s'anima més, i va desplegant les cadenes dels seus potents creixents com embolcallants onades.

En la *quinta variació*, nervioses fanfares es criden d'un cantó a l'altre de la vasta planura on es desplega aquesta gegantesca desfilada. De moments, prenuncien ja la solemnitat augusta i misteriosíssima d'algunes crides wagnerianes.

En la *sexta variació*, la turba bellugadissa sembla aferrissar-se en algun formidable treball, que necessita potents i repetits esforços.

La *setena variació* s'escampa enllà amb vigorosos esclats de trompetes que ritmen els potentíssims remolins, bellugant-se des de les altures sonores fins als baixos, que s'esforcen en pujar amb passos pesants i marcadíssims.

Tendríssima és la *vuitena variació*, que canta tot bressolant-se suaument, en la dansa ondulosa i acariciadora.

La *novena variació* s'entossudeix en una enèrgica discussió del motiu inicial del *Vals*, ara malhumorat i insistent.

De sobte, uns aïrosos esclats de riure fan tremolar de joia tot el poble fantàstic amagat en els misteriosíssims universos, poble que es revela als sols somniadors de meravelles, dels quals Beethoven és el Rei potent i magnífic. És la *desena variació*.

El motiu inicial, tan aferrissat en la *variació novena*, esdevé, en la *onzena*, un plany dolç i repetit, que va repercutint suaument d'una veu a l'altra, mentre les ombres de les modulacions s'amplifiquen, com en moltes d'aquestes variacions.

La *dotzena variació* vela les harmonies estructurals del tema amb una tremolant i delicada boirina, que va flotant en lleugers núvols, que escalen els cims, o s'amunteguen en els afraus misteriosos dels baixos.

Crides imperiosíssimes escandeixen el silenci de la *tretzena variació*.

El ritme d'aquests nerviosíssims picats engendra inopinadament la marxa magnífica, que va caminant amb altíssima noblesa i grandiosa solemnitat, sobre els vestigis harmònics del tema, en la *catorzena variació*.

La *quinzena* és un d'aquests misteriosíssims i gegantescs *scherzi* en els quals Beethoven, amb algunes notes delicades, genialment oposa els contrastos d'un ritme nerviós i destacat, amb l'ondulació mig esborrada d'alguna flexible línia melòdica, desplegant-se en el misteri dels horitzons celestials.

Les *variacions setzena i dissetena* formen una doble i enèrgica marxa, que va ritmant els seus passos poderosos per damunt el fons bellugadís i sorollós.

La *variació divuitena* s'inicia amb un diàleg graciós i amable, al qual succeeix, ben aviat, la flexible i misteriosa ondulació de línies que pugen tot girangonsant.

Un divertiment canònic inicia la *variació dinovena*, que s'apressa amb insistents i ràpides imitacions, dansadores i potents fins en els més dolços murmuris.

La *variació vintena* ens transporta a una misteriosíssima regió, on ens sembla veure animar-se la matèria dels éssers sota l'impuls sagrat de les idees creadores.

BEETHOVEN: EL NOSTRE CANTOR I GERMA

CONFERÈNCIA PER

BLANCA SELVA

I

CRIDA ALS OIENTS

II

L'OBRA D'ART

- a) La creació de l'obra d'art.
- b) L'acció de l'obra d'art.
- c) Les condicions per a percebre i per a rebre l'obra d'art.

III

EL QUE ES ESDEVINGUT AMB L'OBRA DE BEETHOVEN

- a) Davant dels seus contemporanis.
- b) Davant dels artistes i del públic del segle següent.
- c) Allò que hauria d'ésser davant dels de tots els temps.

IV

EN PRESENCIA DE BEETHOVEN

- a) Meditació davant el seu llit de mort.
- b) El cor de Beethoven en la seva música.
- c) Allò que ha d'ésser el nostre cor com a intèrpretes i com a oients.

V

PREGARIA EN UNIO AMB LA MUSICA
I EL COR DE BEETHOVEN

Pausa

33 VARIACIONS SOBRE UN VALS DE DIABELLI, OP. 120
PIANO PLEYEL

NO ES PERMET ENTRAR NI SORTIR DURANT L'EXECUCIÓ DE LES OBRES

seves notes repetides que s'eferrissen més i més, fins que una formidable *Cadència* ve a sotragar, del cim a la base, les misterioses harmonies que, llavors, tres vegades repetides, s'encadenen, amb una meravellosa transfiguració harmònica, al tò inicial.

En aquest tò de *Do major*, la *variació trenta tres* ens revela com una festa del Paradís, en la qual els elegits de Déu es diverteixen a dansar un nobilíssim i alat *Menuet*, puntejant exquisidament sobre els rastres del terrestre *Vals* de Diabelli, així exaltat amb una visió de glòria celestial.

I una bellíssima *Coda* ens fa recordar de les últimes variacions de la sublim *Arietta* de la darrera Sonata de piano, per una semblant figuració instrumental, i per la naturalesa de l'ornamentació i l'elevació de les visions que coronen aquesta última obra pianística de Beethoven, amb la parpellejant vibració de la volta estelada de l'argentada Nit, que floreix en els camps eternals de la Blavor paradisiaca.

Quan Beethoven, així com en els *Amén* del *Credo* de la *Missa en re*, ha cansat els seus ulls dalerosos en contemplar la gloriosa i suauíssima ascensió de les ànimes, un cop sobtat interromp la seva visió, com si signifiqués que l'entrada als paisos d'amorosíssima pau encara per alguns dies li resta prohibida.

Bruscament es desperta del seu somni de bellesa i d'amor, en el qual ha vist tots els éssers, en l'irresistible expansió de la Dansa, meravellosament divinal i germanívola.

Beethoven, amb nosaltres, ha de patir encara en l'hostilitat de la vida d'aquest món, tant com freda i inhumana pel cor tendre i bo que té necessitat d'amor.

BLANCA SELVA

DIES 29 DE MARÇ, I 2, 5 I 9 D'ABRIL

LES GRANS SONATES PER A
PIANO, DE BEETHOVEN

INTERPRETADES EN QUATRE SESSIONS

PER

NA BLANCA SELVA

PROXIMAMENT
L'ASSOCIACIÓ D'AMICS
DE LA MÚSICA
PUBLICARÀ LA
VIDA DE BEETHOVEN
DE
ROMAIN ROLLAND
TRADUÏDA AL CATALÀ PER
IGNASI FOLCH I TORRES

A.
ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA MÚSICA

XI SESSIÓ
DEL CURS DE 1926-1927
(XII^È DE LA SEVA ACTUACIÓ)

DISSABTE, DIA 26 DE MARÇ DE 1927,
A TRES QUARTS DE DEU DE LA NIT.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Aquesta variació aconsegueix expressar les més pregones i enlairades visions de Beethoven, i supera totes les variacions amb la dramàtica bellesa del seu misteri apocalíptic.

La *variació vint-i-una*, sobtadament trenca l'august silenci en el qual semblen reposar els gèrmens eternals dels éssers, amb el sorollós esclat dels seus inopinats llampecs, dues vegades interromput pels planys dolçament inquietos, que insisteixen en mig dels acariciants embolcalls de les harmonies.

En la *variació vint-i-dues*, Beethoven es diverteix en posar sobre l'esquelet del Vals de Diabelli, una maliciosa frase del *Don Joan* de Mozart.

Rocs i onades estructuren poderosament la *variació vint-i-très*, mentre chors angelicals dialoguen en la *Fughetta* de la *variació vint-i-quatre*.

La *vint-i-cinquena* giravolta, animada, en un *Scherzo-Vals* alegre i lleuger.

Exquisits oreigs i deliciosos murmuris de xiuxiuejants arbredes teixeixen la *variació vint-i-sis* que va seguida de la *variació vint-i-set*, en la qual les airores carícies esdevenen torbellí saltironant i bellugadís, que dansa amb animació, i fuig com el vent volador.

La *variació vint-i-vuit* és un *Scherzo* tossut i alegre que va picant d'ací i d'allà els accents joiosament aferrissats amb els quals discuteixen, amb creixent animació, totes les veus dispersades sobre els diversos graons de l'escala sonora.

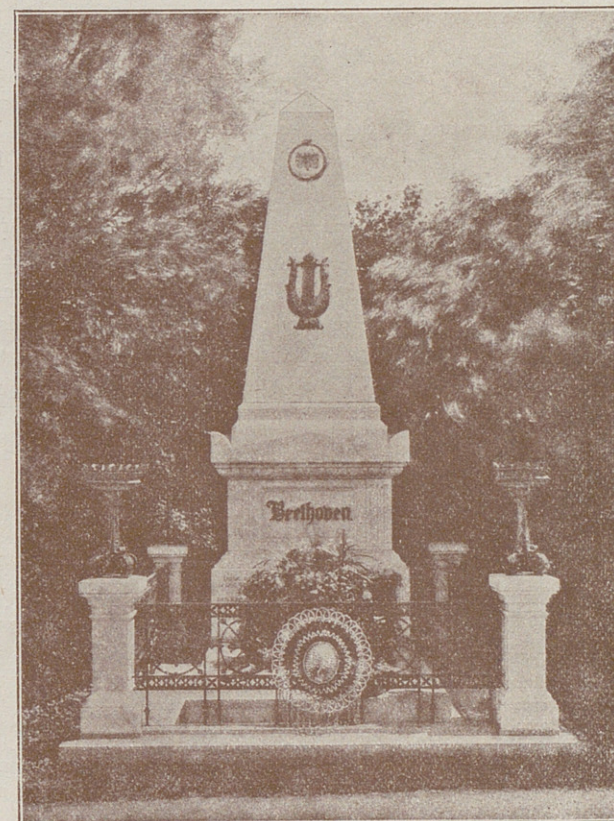
Amb la *variació vint-i-nou*, Beethoven fa retorn vers les seves dolorosíssimes enyorances. En una *cantilena* sempre migpartida d'opressius silencis, la melodia plora amb punyent desolació, o somriu en somni a l'evocació d'algún melangiosíssim i dolcíssim record.

En el misteri sempre més profund s'endinsa la contemplació de Beethoven, en la *trentena variació*. L'escriptura instrumental, i el pensament, són directament germans de les més misteriosíssimes pàgines dels darrers quartets.

En aquesta immensitat de dol i de commoguda tendresa, s'aixeca l'admirable *Siciliano* que, en la *variació trenta una*, plora, canta, prega i es recorda melangiosíssimament de les més greus i dolces coses. Aquesta extraordinària variació evoca adés Bach, adés Chopin, i, a moments, com en somni, recorda les sonates op. 106, op. 110 i op. 111.

Es detura suaument interrogativa, en la dolcesa del tò de *mi bemoll major*, quan sobtadament fa irrupció una enèrgica i ràpida *Fuga*, que ve a variar, sots diferents aspectes, el seu *Subjecte* eixit del començ del llunyà *Vals* de Diabelli.

Aquest *Fuga*, que forma la *variació trenta dues*, s'anima sempre més, llevat d'un moment d'apacible descans, amb una nova variació del *Subjecte*. Però el primer aspecte d'aquest *Subjecte* torna ben aviat a la lluita amb les

*La tomba de Beethoven,
al cementiri de Viena.*

BEETHOVEN.

33 VARIACIONS SOBRE UN VALS DE DIABELLI.

Les 33 *variacions sobre un vals de Diabelli*, op. 120, daten del 1823. Són, doncs, la darrera obra que Beethoven escrigué pel piano.

Sobre un petit temps de *vals* que l'editor de música, Diabelli, havia imposat com a tema per a un concurs de composició de variacions per a piano, Beethoven es divertí a escriure una de les seves més extraordinàries obres, una vertadera obra mestra, digna de figurar entre les més belles de les seves composicions, pel geni d'invenció que s'hi manifesta constantment, per la magnífica arquitectura, i encara més, per la bellesa dels materials amb els quals ha construït aquest potentíssim monument que, sempre basat sobre el mateix tema, aconsegueix variar-lo i amplificar-lo de tal manera que gairebé tots els matisos del sentiment humà s'hi troben presentats.

Més exactament que de la *Setena Simfonia* hom pot dir d'aquestes *Variacions* que constitueixen l'*Apoteosi de la Dansa*.

Si en les *Variacions*, l'embriaguesa de la Dansa no es manifesta amb tant formidable i perllongada efervescència com en la Simfonia, en canvi la varietat inesgotable dels sentiments que venen a expressar-se per la imaginació de les visions plàstiques hi és molt més rica, i aconsegueix fins els cims de l'expressió de l'ànima.

Després d'exposat el tema del *Vals* que serveix de punt de partida a aquest gegantesc corteig de visions, apareix la *Primera Variació*, en ritme de marxa majestuosa, que amb tota la seva formidable potència i noblesa fa entrar el geni de Beethoven.

Dansa de gràcia i de fantasia lleugera és la *segona variació*, que va nuant i desnuant incessantment les seves harmonioses argolles.

La *tercera* és com una escena de pura i fresca tendresa, plena d'intimitat.

La *quarta* s'anima més, i va desplegant les cadenes dels seus potents creixents com embolcallants onades.

En la *quinta variació*, nervioses fanfares es criden d'un cantó a l'altre de la vasta planura on es desplega aquesta gegantesca desfilada. De moments, prenuncien ja la solemnitat augusta i misteriosíssima d'algunes crides wagnerianes.

En la *sexta variació*, la turba bellugadissa sembla aferriar-se en algun formidable treball, que necessita potents i repetits esforços.

La *setena variació* s'escampa enllà amb vigorosos esclats de trompetes que ritmen els potentíssims remolins, bellugant-se des de les altures sonores fins als baixos, que s'esforcen en pujar amb passos pesants i marcadíssims.

Tendríssima és la *vuitena variació*, que canta tot bressolant-se suaument, en la dansa ondulosa i acariciadora.

La *novena variació* s'entossudeix en una enèrgica discussió del motiu inicial del *Vals*, ara malhumorat i insistent.

De sobte, uns airosos esclats de riure fan tremolar de joia tot el poble fantàstic amagat en els misteriosíssims universos, poble que es revela als sols somniadors de meravelles, dels quals Beethoven és el Rei potent i magnífic. És la *desena variació*.

El motiu inicial, tan aferriat en la *variació novena*, esdevé, en la *onzena*, un plany dolç i repetit, que va repercutint suaument d'una veu a l'altra, mentre les ombres de les modulacions s'amplifiquen, com en moltes d'aquestes variacions.

La *dotzena variació* vela les harmonies estructurals del tema amb una tremolant i delicada boirina, que va flotant en lleugers núvols, que escalen els cims, o s'amunteguen en els afraus misteriosos dels baixos.

Crides imperiosíssimes escandeixen el silenci de la *tretzena variació*.

El ritme d'aquests nerviosíssims picats engendra inopinadament la marxa magnífica, que va caminant amb altíssima noblesa i grandiosa solemnitat, sobre els vestigis harmònics del tema, en la *catorzena variació*.

La *quinzena* és un d'aquests misteriosíssims i gegantescs *scherzi* en els quals Beethoven, amb algunes notes delicades, genialment oposa els contrastes d'un ritme nerviós i destacat, amb l'ondulació mig esborrada d'alguna flexible línia melòdica, desplegant-se en el misteri dels horitzons celestials.

Les *variacions setzena* i *dissetena* formen una doble i enèrgica marxa, que va ritmant els seus passos poderosos per damunt el fons bellugadís i sorollós.

La *variació divuitena* s'inicia amb un diàleg graciós i amable, al qual succeeix, ben aviat, la flexible i misteriosa ondulació de línies que pugen tot girangonsant.

Un divertiment canònic inicia la *variació dinovena*, que s'apressa amb insistent i ràpides imitacions, dansadores i potents fins en els més dolços murmuris.

La *variació vintena* ens transporta a una misteriosíssima regió, on ens sembla veure animar-se la matèria dels éssers sota l'impuls sagrat de les idees creadores.

BEETHOVEN: EL NOSTRE CANTOR I GERMA

CONFERÈNCIA PER

BLANCA SELVA

I

CRIDA ALS OIENTS

II

L'OBRA D'ART

- a) La creació de l'obra d'art.
- b) L'acció de l'obra d'art.
- c) Les condicions per a percebre i per a rebre l'obra d'art.

III

EL QUE ES ESDEVINGUT AMB L'OBRA DE BEETHOVEN

- a) Davant dels seus contemporanis.
- b) Davant dels artistes i del públic del segle següent.
- c) Allò que hauria d'ésser davant dels de tots els temps.

IV

EN PRESENCIA DE BEETHOVEN

- a) Meditació davant el seu llit de mort.
- b) El cor de Beethoven en la seva música.
- c) Allò que ha d'ésser el nostre cor com a intèrpretes i com a oients.

V

PREGARIA EN UNIO AMB LA MUSICA
I EL COR DE BEETHOVEN

Pausa

33 VARIACIONS SOBRE UN VALS DE DIABELLI, OP. 120
PIANO PLEYEL

NO ES PERMET ENTRAR NI SORTIR DURANT L'EXECUCIÓ DE LES OBRES

seves notes repetides que s'eferrissen més i més, fins que una formidable *Cadència* ve a sotragar, del cim a la base, les misterioses harmonies que, llavors, tres vegades repetides, s'encadenen, amb una meravellosa transfiguració harmònica, al tò inicial.

En aquest tò de *Do major*, la *variació trenta tres* ens revela com una festa del Paradís, en la qual els elegits de Déu es diverteixen a dansar un nobilíssim i alat *Menuet*, puntejant exquisidament sobre els rastres del terrestre *Vals* de Diabelli, així exaltat amb una visió de glòria celestial.

I una bellíssima *Coda* ens fa recordar de les últimes variacions de la sublim *Arietta* de la darrera Sonata de piano, per una semblant figuració instrumental, i per la naturalesa de l'ornamentació i l'elevació de les visions que coronen aquesta última obra pianística de Beethoven, amb la parpellejant vibració de la volta estelada de l'argentada Nit, que floreix en els camps eternals de la Blavor paradisiàca.

Quan Beethoven, així com en els *Amén* del *Credo* de la *Missa en re*, ha cansat els seus ulls dalerosos en contemplar la gloriosa i suauíssima ascensió de les ànimes, un cop sobtat interromp la seva visió, com si significés que l'entrada als paisos d'amorosíssima pau encara per alguns dies li resta prohibida.

Bruscament es desperta del seu somni de bellesa i d'amor, en el qual ha vist tots els éssers, en l'irresistible expansió de la Dansa, meravellosament divinal i germanívola.

Beethoven, amb nosaltres, ha de patir encara en l'hostilitat de la vida d'aquest món, tant com freda i inhumana pel cor tendre i bo que té necessitat d'amor.

BLANCA SELVA

DIES 29 DE MARÇ, I 2, 5 I 9 D'ABRIL

LES GRANS SONATES PER A
PIANO, DE BEETHOVEN

INTERPRETADES EN QUATRE SESSIONS

PER

NA BLANCA SELVA

PROXIMAMENT
 L'ASSOCIACIÓ D'AMICS
 DE LA MÚSICA
 PUBLICARÀ LA
VIDA DE BEETHOVEN
 DE
 ROMAIN ROLLAND
 TRADUÏDA AL CATALÀ PER
 IGNASI FOLCH I TORRES

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA MÚSICA

XI SESSIÓ

DEL CURS DE 1926-1927

(XIIE DE LA SEVA ACTUACIÓ)

DISSABTE, DIA 26 DE MARÇ DE 1927,
 A TRES QUARTS DE DEU DE LA NIT.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Aquesta variació aconsegueix expressar les més pregones i enlairades visions de Beethoven, i supera totes les variacions amb la dramàtica bellesa del seu misteri apocalíptic.

La *variació vint-i-una*, sobtadament trenca l'august silenci en el qual semblen reposar els gèrmens eternals dels éssers, amb el sorollós esclat dels seus inopinats llampecs, dues vegades interromput pels planys dolçament inquietos, que insisteixen en mig dels acariciants embolcalls de les harmonies.

En la *variació vint-i-dues*, Beethoven es diverteix en posar sobre l'esquelet del Vals de Diabelli, una maliciosa frase del *Don Joan* de Mozart.

Rocs i onades estructuren poderosament la *variació vint-i-tres*, mentre chors angelicals dialoguen en la *Fughetta* de la *variació vint-i-quatre*.

La *vint-i-cinquena* giravolta, animada, en un *Scherzo-Vals* alegre i lleuger.

Exquisits oreigs i deliciosos murmuris de xiuxiuejants arbredes teixeixen la *variació vint-i-sis* que va seguida de la *variació vint-i-set*, en la qual les aïroses carícies esdevenen torbellí saltironant i bellugadís, que dansa amb animació, i fuig com el vent volador.

La *variació vint-i-vuit* és un *Scherzo* tossut i alegre que va picant d'ací i d'allà els accents joiosament aferrissats amb els quals discuteixen, amb creixent animació, totes les veus dispersades sobre els diversos graons de l'escala sonora.

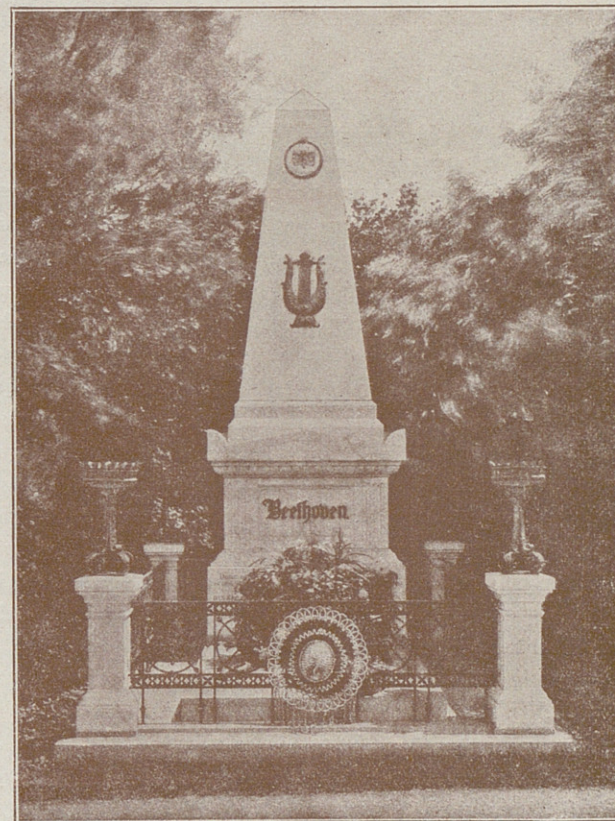
Amb la *variació vint-i-nou*, Beethoven fa retorn vers les seves dolorosíssimes enyorances. En una *cantilena* sempre migpartida d'opressius silencis, la melodia plora amb punyent desolació, o somriu en somni a l'evocació d'algún melangiosíssim i dolcíssim record.

En el misteri sempre més profund s'endinsa la contemplació de Beethoven, en la *trentena variació*. L'escriptura instrumental, i el pensament, són directament germans de les més misteriosíssimes pàgines dels darrers quartets.

En aquesta immensitat de dol i de commoguda tendresa, s'aixeca l'admirable *Siciliano* que, en la *variació trenta una*, plora, canta, prega i es recorda melangiosíssimament de les més greus i dolces coses. Aquesta extraordinària *variació* evoca adés Bach, adés Chopin, i, a moments, com en somni, recorda les sonates op. 106, op. 110 i op. 111.

Es detura suaument interrogativa, en la dolcesa del tò de *mi bemoll major*, quan sobtadament fa irrupció una enèrgica i ràpida *Fuga*, que ve a variar, sots diferents aspectes, el seu *Subjecte* eixit del començ del llunyà *Vals* de Diabelli.

Aquest *Fuga*, que forma la *variació trenta dues*, s'anima sempre més, llevat d'un moment d'apacible descans, amb una nova *variació* del *Subjecte*. Però el primer aspecte d'aquest *Subjecte* torna ben aviat a la lluita amb les

*La tomba de Beethoven,
al cementiri de Viena.*

BEETHOVEN.

33 VARIACIONS SOBRE UN VALS DE DIABELLI.

Les 33 *variacions sobre un vals de Diabelli*, op. 120, daten del 1823. Són, doncs, la darrera obra que Beethoven escrigué pel piano.

Sobre un petit temps de *vals* que l'editor de música, Diabelli, havia imposat com a tema per a un concurs de composició de variacions per a piano, Beethoven es divertí a escriure una de les seves més extraordinàries obres, una vertadera obra mestra, digna de figurar entre les més belles de les seves composicions, pel geni d'invenció que s'hi manifesta constantment, per la magnífica arquitectura, i encara més, per la bellesa dels materials amb els quals ha construït aquest potentíssim monument que, sempre basat sobre el mateix tema, aconsegueix variar-lo i amplificar-lo de tal manera que gairebé tots els matisos del sentiment humà s'hi troben presentats.

Més exactament que de la *Setena Simfonia* hom pot dir d'aquestes *Variacions* que constitueixen l'*Apoteosi de la Dansa*.

Si en les *Variacions*, l'embriaguesa de la Dansa no es manifesta amb tant formidable i perllongada efervescència com en la Simfonia, en canvi la varietat inesgotable dels sentiments que venen a expressar-se per la imaginació de les visions plàstiques hi és molt més rica, i aconsegueix fins els cims de l'expressió de l'ànima.

Després d'exposat el tema del *Vals* que serveix de punt de partida a aquest gegantesc corteig de visions, apareix la *Primera Variació*, en ritme de marxa majestuosa, que amb tota la seva formidable potència i noblesa fa entrar el geni de Beethoven.

Dansa de gràcia i de fantasia lleugera és la *segona variació*, que va nuant i desnuant incessantment les seves harmonioses argolles.

La *tercera* és com una escena de pura i fresca tendresa, plena d'intimitat.

La *quarta* s'anima més, i va desplegant les cadenes dels seus potents creixents com embolcallants onades.

En la *quinta variació*, nervioses fanfares es criden d'un cantó a l'altre de la vasta planura on es desplega aquesta gegantesca desfilada. De moments, prenuncien ja la solemnitat augusta i misteriosíssima d'algunes crides wagnerianes.

En la *sexta variació*, la turba bellugadissa sembla aferrissar-se en algun formidable treball, que necessita potents i repetits esforços.

La *setena variació* s'escampa enllà amb vigorosos esclats de trompetes que ritmen els potentíssims remolins, bellugant-se des de les altures sonores fins als baixos, que s'esforcen en pujar amb passos pesants i marcadíssims.

Tendríssima és la *vuitena variació*, que canta tot bressolant-se suauement, en la dansa ondulosa i acariciadora.

La *novena variació* s'entossudeix en una enèrgica discussió del motiu inicial del *Vals*, ara malhumorat i insistent.

De sobte, uns aïrosos esclats de riure fan tremolar de joia tot el poble fantàstic amagat en els misteriosíssims universos, poble que es revela als sols somniadors de meravelles, dels quals Beethoven és el Rei potent i magnífic. És la *desena variació*.

El motiu inicial, tan aferrissat en la *variació novena*, esdevé, en la *onzena*, un plany dolç i repetit, que va repercutint suaument d'una veu a l'altra, mentre les ombres de les modulacions s'amplifiquen, com en moltes d'aquestes variacions.

La *dotzena variació* vela les harmonies estructurals del tema amb una tremolant i delicada boirina, que va flotant en lleugers núvols, que escalen els cims, o s'amunteguen en els afraus misteriosos dels baixos.

Crides imperiosíssimes escandeixen el silenci de la *tretzena variació*.

El ritme d'aquests nerviosíssims picats engendra inopinadament la marxa magnífica, que va caminant amb altíssima noblesa i grandiosa solemnitat, sobre els vestigis harmònics del tema, en la *catorzena variació*.

La *quinzena* és un d'aquests misteriosíssims i gegantescs *scherzi* en els quals Beethoven, amb algunes notes delicades, genialment oposa els contrastes d'un ritme nerviós i destacat, amb l'ondulació mig esborrada d'alguna flexible línia melòdica, desplegant-se en el misteri dels horitzons celestials.

Les *variacions setzena* i *dissetena* formen una doble i enèrgica marxa, que va ritmant els seus passos poderosos per damunt el fons bellugadís i sorollós.

La *variació divuitena* s'inicia amb un diàleg graciós i amable, al qual succeeix, ben aviat, la flexible i misteriosa ondulació de línies que pugen tot girangonsant.

Un divertiment canònic inicia la *variació dinovena*, que s'apressa amb insistents i ràpides imitacions, dansadores i potents fins en els més dolços murmuris.

La *variació vintena* ens transporta a una misteriosíssima regió, on ens sembla veure animar-se la matèria dels éssers sota l'impuls sagrat de les idees creadores.

BEETHOVEN: EL NOSTRE CANTOR I GERMA

CONFERÈNCIA PER

BLANCA SELVA

I

CRIDA ALS OIENTS

II

L'OBRA D'ART

- a) La creació de l'obra d'art.
- b) L'acció de l'obra d'art.
- c) Les condicions per a percebre i per a rebre l'obra d'art.

III

EL QUE ES ESDEVINGUT AMB L'OBRA DE BEETHOVEN

- a) Davant dels seus contemporanis.
- b) Davant dels artistes i del públic del segle següent.
- c) Allò que hauria d'ésser davant dels de tots els temps.

IV

EN PRESENCIA DE BEETHOVEN

- a) Meditació davant el seu llit de mort.
- b) El cor de Beethoven en la seva música.
- c) Allò que ha d'ésser el nostre cor com a intèrpretes i com a oients.

V

PREGARIA EN UNIO AMB LA MUSICA
I EL COR DE BEETHOVEN

Pausa

33 VARIACIONS SOBRE UN VALS DE DIABELLI, OP. 120
PIANO PLEYEL

NO ES PERMET ENTRAR NI SORTIR DURANT L'EXECUCIÓ DE LES OBRES

seves notes repetides que s'eferrissen més i més, fins que una formidable *Cadència* ve a sotragar, del cim a la base, les misterioses harmonies que, llavors, tres vegades repetides, s'encadenen, amb una meravellosa transfiguració harmònica, al tò inicial.

En aquest tò de *Do major*, la *variació trenta tres* ens revela com una festa del Paradís, en la qual els elegits de Déu es diverteixen a dansar un nobilíssim i alat *Menuet*, puntejant exquisidament sobre els rastres del terrestre *Vals* de Diabelli, així exaltat amb una visió de glòria celestial.

I una bellíssima *Coda* ens fa recordar de les últimes variacions de la sublim *Arietta* de la darrera Sonata de piano, per una semblant figuració instrumental, i per la naturalesa de l'ornamentació i l'elevació de les visions que coronen aquesta última obra pianística de Beethoven, amb la parpellejant vibració de la volta estelada de l'argentada Nit, que floreix en els camps eternals de la Blavor paradisiàca.

Quan Beethoven, així com en els *Amén* del *Credo* de la *Missa en re*, ha cansat els seus ulls dalerosos en contemplar la gloriosa i suauíssima ascensió de les ànimes, un cop sobtat interromp la seva visió, com si signifiqués que l'entrada als paisos d'amorosíssima pau encara per alguns dies li resta prohibida.

Bruscament es desperta del seu somni de bellesa i d'amor, en el qual ha vist tots els éssers, en l'irresistible expansió de la Dansa, meravellosament divinal i germanívola.

Beethoven, amb nosaltres, ha de patir encara en l'hostilitat de la vida d'aquest món, tant com freda i inhumana pel cor tendre i bo que té necessitat d'amor.

BLANCA SELVA

DIES 29 DE MARÇ, I 2, 5 I 9 D'ABRIL

LES GRANS SONATES PER A
PIANO, DE BEETHOVEN

INTERPRETADES EN QUATRE SESSIONS

PER

NA BLANCA SELVA

PROXIMAMENT
L'ASSOCIACIÓ D'AMICS
DE LA MÚSICA
PUBLICARÀ LA
VIDA DE BEETHOVEN
DE
ROMAIN ROLLAND
TRADUÏDA AL CATALÀ PER
IGNASI FOLCH I TORRES

A.
ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA MÚSICA

XI SESSIÓ
DEL CURS DE 1926-1927
(XIIE DE LA SEVA ACTUACIÓ)

DISSABTE, DIA 26 DE MARÇ DE 1927,
A TRES QUARTS DE DEU DE LA NIT.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

LES NITS AMB CUA

PRIMERA SESSIÓ

El pianista RICARD VINYES
interpretarà les següents obres

Coin de cimintière au printemps D. de Séverac

Menuet antique }
Oiseaux tristes } Ravel

Berceuse d'automne (estrena) J. Rodrigo

Danses et marches javanaises L. Ratz

Ingenuïtat

Oració

Festes llunyanes

(Sis peces breus)

Pastoral

(Moderat.-Tranquil.-Una mica animat)

Prelude

Suite

Vals en ut major

Croquis et Agaceries d'un gros
bonhomme en bois

a) Tyrolienne turque

b) Danse maigre (a la manière de ces Messieurs)

c) Españaña

}
Grau

Mompou

Blancafort

G. Auric

} F. Poulenc

Erik Satie

Aquesta sessió es celebrarà en un dels salons de l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell, a un quart d'onze de la nit del 15 de maig de 1928. ∞ Ningú no és obligat, ni per discreció, a romandre en aquesta sessió tota l'hora. (A «Les nits amb cua» una estrella que mudi de lloc no malmetrà pas el panorama estel·lar). ∞ No és gens interessant de saber si les obres d'aquest programa han agradat o no a l'auditori. (Fóra absurd pretendre que els auditoris són quelcom més que auditoris. Déu en guard de canviar els papers dels oients amb els dels crítics). ∞ En aquesta sessió no se servirà te amb pastes, ni es posaran cortines misterioses ni es combinaran llums «per ajudar a la comprensió de les obres». («Les nits amb cua» es refien únicament de la dita: «Qui tingui orelles per escoltar, que escolti».)

LES NITS AMB CUA

SEGONA SESSIÓ

EL PUBLICISTA PROVENÇAL PIERRE ROUQUETTE
PARLARÀ DE L'ACTUALITAT DE MISTRAL

El musicògraf francès Pierre G. Bourgoïn
interpretarà les següents obres:

I.

Prelude	}	<i>Fauré</i>
Pièce brève		
Sarabande		<i>Debussy</i>
Ragtime de Parade		<i>Erik Satie</i>

II.

Printemps	<i>Darius Milhaud</i>
Romance sans paroles	<i>Louis Durey</i>
Pastorale	<i>Germaine Tailleferre</i>

III.

Petite suite *George Auric*
1) Prelude. 2) Danse. 3) Villanelle
et entrée. 4) Sarabande i 5) Voltes

2.e Suite française *Pierre G. Bourgoïn*

IV.

Rag	}	<i>Rosenthal</i>
Hommage a Debussy		
Impromptu caprice		<i>Maxime Jacob</i>
2 françaises		<i>Henry Sauguet</i>

En aquesta segona sessió ens és un honor de saludar la Provença i la França en els nostres amics Rouquette i Bourgoïn. «Les nits amb cua», sota rutilants clarors essencialment mediterrànies, senten avui la joia de poder fer d'antorxes en la serenata que, sota el nostre cel, la veu dels provençals i dels francesos ens ofereixen.

R. Sch
 Preludi - Debussy
 Vals - Levitzky
 Jota - Leroy

PROGRAMA

I

Romança	.	.	.	.	.	.	Schumann	—
Preludi	.	.	.	.	.	.	Chopin	—
Vals	.	.	.	.	.	.	id.	—
Capceta de música	.	.	.	.	.	.	Liadoff	—
Vals	.	.	.	.	.	.	Kreisler & Rach- maninoff	—

II

Dança V	.	.	.	.	.	.	Granados	
La Calesa (Goyescas)	.	.	.	.	.	.	id.	
Córdoba	.	.	.	.	.	.	Albeniz	
Evocación (Iberia)	.	.	.	.	.	.	id.	
El Polo (Iberia)	.	.	.	.	.	.	id.	

III

Romança	.	.	.	.	.	.	Massana S. J.	
Estudi	.	.	.	.	.	.	Longàs	
Cadiz	.	.	.	.	.	.	id.	
Vals Grotesc	.	.	.	.	.	.	id.	
Zapateado	.	.	.	.	.	.	id.	

Piano cua, GROTRIAN STEINWEG, cedit galantment per
 la casa WERNER, de Barcelona.

El bronzir metàlic dels avions—aspres, rapid, magnífic—és com el bronzir de les sagetes que el present llansa contra l'esdevenidor:

(POULENC. STRAWINSKY...)

MAXIMES

DELS ANTICS:

L'Art al servei de la Vida.
L'ordre del bon viure engendra la bellesa.
Cal que la música sia agradable.
I adames, profitosa.
(Com una dolça faula clàssica.)

DE BACH:

L'Art ve de Deu, com l'home.
A Ell retornen l'un i l'altre.
La música és el camí de la immensitat.
Es l'ascensió de l'ésser finit vers l'Infinit.

DE DEBUSSY:

La música és una ombra subtil, és un somni.
Cal deixar-se afalagar.
Cal deixar-se enganar dolçament.

DE BARTOK, NOVAK, BLANCAFORT, GRAU,
MOMPOU, FALLA (cada-u en llenguatge distint):

La música ressucita els pobles.

DE STRAWINSKY (a la Sonata):

Bach ressucita la música.

(D'UN HOME D'EXPERIENCIA:

Però malgrat l'esforç i la bona voluntat de tots els artistes, ni les tortugues aprendran a cantar, ni els caragols a caminar depressa.)

LA INTERPRETACIÓ

Cal entronitzar la veritat sobre els convencionalismes.

*

La sensibilitat sobre la «pose».

*

La intel·ligència sobre la memòria.

*

L'artista sobre el «virtuoso».

*

(el s. XX sobre el XIX).

*

*

Cal ésser servidor de la bella música, sense la preocupació del salari dels aplaudiments.

*

«Interpretar» noblement, devotament, humilment,
és més difícil que engrescar l'auditori amb
les llusors dels finals de festa.

*

*

La sinceritat i l'humilitat
són la doble rúbrica dels artistes autèntics.

Requesens, Carmen, 114. — Barcelona

ASSOCIACIÓ BACH
PER LA MUSICA ANTI-
GA I CONTEMPORANIA

COMITÈ D'HONOR

Bela Bartok. Manuel de Falla. Ar-
thur Honegger. Frederic Mompou.
Maurice Ravel. Joaquín Turina.
Gustave Bret. A. E. Hull. Karl
Straube.

COMITÈ DIRECTIU

Mn. Joan M.ª Thomàs, Director.—
Gerard M.ª Thomàs, Director-Me-
nager. — William Nell, President
de la Secció d'Estrangers.

VII Audició
Concert de Vulgarització

Mallorca, 8 Febrer 1928

II CONCERT DE VULGARITZACIÓ

Justificació:

Llegiu tot el Programa abans del concert.

Allemande en sol.	SCARLATTI 1685-1757
Le carillon de Cythère	COUPERIN 1668-1733
Le Cyclopes	RAMEAU 1683-1764
Concert Italià Allegro. Andante. Allegro ma non troppo.	J. S. BACH 1685-1750
(Descans)	
Sonata ** Mogut. Adagietto. Depressa.	STRAWINSKY 1882
Menuet (de "Le Tombeau de Couperin")	RAVEL *
Mouvement perpetuel *	POULENC 1899
L'Il·la joiosa	DEBUSSY 1862-1918
(Descans)	
Dues "esquisses" *	BARTOK *
Eslovaque (de la Suite "Mon Maig") *.	NOVAK 1870
Abstaccions (de la Suite "El Parc d'Atraccions") *.	BLANCAFORT 1897
Ingenuïtat (del recull "Hores Intimes") *	GRAU 1893
III Cançó i Dansa *	MOMPOU *
Dansa ritual del foc (de "El Amor Brujo")	FALLA *

PERE VALLRIBERA

Pianista

* Primera audició a Mallorca.
** Primera audició a Espanya.

* Membre d'honor de l'Associació Bach.

EL PROGRAMA

ORIENTACIÓ

La paraula «concert» hauria d'evocar
la paraula «escola».

*

Però ni el concertista voldria ésser el mestre, ni el
públic voldria acceptar la categoria de deixeble.

*

El bon gust.
Veus ací el millor mestre.

*

La cultura.
Veus ací el llibre elemental.
Amb ell cal aprendre a llegir.
Abans d'aprendre a jutjar.

IMATGES

El vol dels aucells és viu, lleuger, curt, gentil:
(SCARLATTI. RAMEAU. COUPERIN...)

*

Les ales de l'àliga marquen el ritme de la fortitut i
de la noblesa:

(BACH...)

El brunzir metàl·lic dels avions —aspres, rapid, magnífic— és com el brunzir de les sagetes que el present llansa contra l'esdevenidor:

(POULENC. STRAWINSKY...)

MAXIMES

DELS ANTICS:

L'Art al servei de la Vida.
L'ordre del bon viure engendra la bellesa.
Cal que la música sia agradable.
I ademés, profitosa.
(Com una dolça falla clàssica.)

DE BACH:

L'Art ve de Deu, com l'home.
A Ell retornen l'un i l'altre.
La música és el camí de la immensitat.
Es l'ascensió de l'ésser finit vers l'Infinit.

DE DEBUSSY:

La música és una ombra subtil, és un somni.
Cal deixar-se afalagar.
Cal deixar-se enganar dolçament.

DE BARTOK, NOVAK, BLANCAFORT, GRAU,
MOMPOU, FALLA (cada-u en llenguatge distint):

La música ressucita els pobles.

DE STRAWINSKY (a la Sonata):

Bach ressucita la música.

(D'UN HOME D'EXPERIENCIA:

Però malgrat l'esforç i la bona voluntat de tots els artistes, ni les tortugues aprendran a cantar, ni els caragols a caminar depressa.)

LA INTERPRETACIÓ

Cal entronitzar la veritat sobre els convencionalismes.

*

La sensibilitat sobre la «pose».

*

La intel·ligència sobre la memòria.

*

L'artista sobre el «virtuoso».

*

(el s. XX sobre el XIX).

**

Cal ésser servidor de la bella música, sense la preocupació del salari dels aplaudiments.

*

«Interpretar» noblement, devotament, humilment,
és més difícil que engrescar l'auditori amb
les llusssors dels finals de festa.

**

La sinceritat i l'humilitat
són la doble rúbrica dels artistes autèntics.

Requesens, Carmen, 114. — Barcelona

ASSOCIACIÓ BACH
PER LA MUSICA ANTI-
GA I CONTEMPORANIA

COMITÈ D'HONOR

Bela Bartok. Manuel de Falla. Ar-
thur Honegger. Frederic Mompou.
Maurice Ravel. Joaquin Turina.
Gustave Bret. A. E. Hull. Karl
Straube.

COMITÈ DIRECTIU

Mn. Joan M.ª Thomàs, Director. —
Gerard M.ª Thomàs, Director-Me-
nager. — William Nell, President
de la Secció d'Estrangers.

VII Audició

Concert de Vulgarització

Mallorca, 8 Febrer 1928

II CONCERT DE VULGARITZACIÓ

Justificació:

Llegiu tot el Programa abans del concert.

Allemande en sol.

Le carillon de Cythère

Le Cyclopes

Concert Italià
Allegro. Andante. Allegro ma non troppo.

(Descans)

Sonata **
Mogut. Adagietto. Depressa.

Menuet (de "Le Tombeau de Couperin")

Mouvement perpetuel *

L'Il·la joiosa

(Descans)

Dues "esquisses" *

Eslovaque (de la Suite "Mon Maig") *.

Abstaccions (de la Suite "El Parc d'Atraccions") *.

Ingenuïtat (del recull "Hores Intimes") *

III Cançó i Dansa *

Dansa ritual del foc (de "El Amor Brujo")

SCARLATTI

1685-1757

COUPERIN

1668-1733

RAMEAU

1683-1764

J. S. BACH

1685-1750

STRAWINSKY

1882

RAVEL *

1875

POULENC

1899

DEBUSSY

1862-1918

BARTOK *

1881

NOVAK

1870

BLANCAFORT

1897

GRAU

1893

MOMPOU *

1895

FALLA *

1876

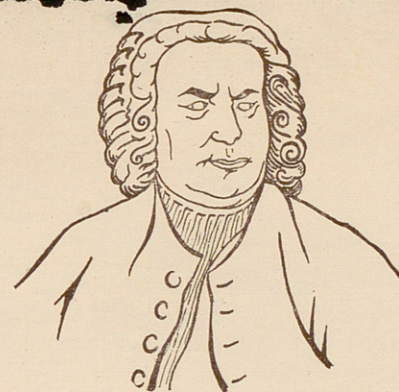
PERE VALLRIBERA

Pianista

* Primera audició a Mallorca.

** Primera audició a Espanya.

* Membre d'honor de l'Associació Bach.

EL PROGRAMA

ORIENTACIÓ

La paraula «concert» hauria d'evocar
la paraula «escola».

*

Però ni el concertista voldria ésser el mestre, ni el
públic voldria acceptar la categoria de deixeble.

*

El bon gust.
Veus aci el millor mestre.

*

La cultura.
Veus aci el llibre elemental.
Amb ell cal aprendre a llegir.
Abans d'aprendre a jutjar.

IMATGES

El vol dels aucells és viu, lleuger, curt, gentil:

(SCARLATTI. RAMEAU. COUPERIN...)

*

Les ales de l'àliga marquen el ritme de la fortitut i
de la noblesa:

(BACH...)

El bronzir metàl·lic dels avions—aspres, ràpid, magnífic—és com el bronzir de les sagetes que el present llansa contra l'esdevenidor:

(POULENC. STRAWINSKY...)

MAXIMES

DELS ANTICS:

L'Art al servei de la Vida.
L'ordre del bon viure engendra la bellesa.
Cal que la música sia agradable.
I ademés, profitosa.
(Com una dolça faula clàssica.)

DE BACH:

L'Art ve de Deu, com l'home.
A Ell retornen l'un i l'altre.
La música és el camí de la immensitat.
Es l'ascensió de l'ésser finit vers l'Infinit.

DE DEBUSSY:

La música és una ombra subtil, és un somni.
Cal deixar-se afalaçar.
Cal deixar-se enganar dolçament.

DE BARTOK, NOVAK, BLANCAFORT, GRAU,
MOMPOU, FALLA (cada-u en llenguatge distint):

La música ressucita els pobles.

DE STRAWINSKY (a la Sonata):

Bach ressucita la música.

(D'UN HOME D'EXPERIENCIA:

Però malgrat l'esforç i la bona voluntat de tots els artistes, ni les tortugues aprendran a cantar, ni els caragols a caminar depressa.)

LA INTERPRETACIÓ

Cal entronitzar la veritat sobre els convencionalismes.

*

La sensibilitat sobre la «pose».

*

La intel·ligència sobre la memòria.

*

L'artista sobre el «virtuoso».

*

(el s. XX sobre el XIX).

**

Cal ésser servidor de la bella música, sense la preocupació del salari dels aplaudiments.

*

«Interpretar» noblement, devotament, humilment,
és més difícil que engrescar l'auditori amb
les llussons dels finals de festa.

**

La sinceritat i l'humilitat
són la doble rúbrica dels artistes autèntics.

Requesens, Carmen, 114.—Barcelona

ASSOCIACIÓ BACH
PER LA MÚSICA ANTI-
GA I CONTEMPORANIA

COMITÉ D'HONOR

Bela Bartók. Manuel de Falla. Ar-
thur Honegger. Frederic Mompou.
Maurice Ravel. Joaquín Turina.
Gustave Bret. A. E. Hull. Karl
Straube.

COMITÉ DIRECTIU

Mn. Joan M.ª Thomàs, Director.—
Gerard M.ª Thomàs, Director-Me-
nager. — William Nell, President
de la Secció d'Estrangers.

VII Audició
Concert de Vulgarització
Mallorca, 8 Febrer 1928

II CONCERT DE VULGARITZACIÓ

Justificació:

Llegiu tot el Programa abans del concert.

Allemande en sol.

Le carillon de Cythère

Le Cyclopes

Concert Italià
Allegro. Andante. Allegro ma non troppo.

(Descans)

Sonata **
Mogut, Adagietto, Depressa.

Menuet (de "Le Tombeau de Couperin")

Mouvement perpetuel *

L'Il·la joiosa

(Descans)

Dues "esquisses" *

Eslovaque (de la Suite "Mon Maig") *.

Abstaccions (de la Suite "El Parc d'Atraccions") *.

Ingenuïtat (del recull "Hores Intimes") *

III Cançó i Dansa *

Dansa ritual del foc (de "El Amor Brujo")

SCARLATTI

1685-1757

COUPERIN

1668-1733

RAMEAU

1683-1764

J. S. BACH

1685-1750

STRAWINSKY

1882

RAVEL *

1875

POULENC

1899

DEBUSSY

1862-1918

BARTOK *

1881

NOVAK

1870

BLANCAFORT

1897

GRAU

1893

MOMPOU *

1895

FALLA *

1876

PERE VALLRIBERA

Pianista

* Primera audició a Mallorca.

** Primera audició a Espanya.

* Membre d'honor de l'Associació Bach.

EL PROGRAMA

ORIENTACIÓ

La paraula «concert» hauria d'evocar
la paraula «escola».

*

Però ni el concertista voldria ésser el mestre, ni el
públic voldria acceptar la categoria de deixeble.

*

El bon gust.
Veus ací el millor mestre.

*

La cultura.
Veus ací el llibre elemental.
Amb ell cal aprendre a llegir.
Abans d'aprendre a jutjar.

IMATGES

El vol dels aucells és viu, lleuger, curt, gentil:
(SCARLATTI. RAMEAU. COUPERIN...)

*

Les ales de l'àliga marquen el ritme de la fortitut i
de la noblesa:

(BACH...)

Associació
Bach
per la
Música
Antiga
i Contemporània

Mallorca

19 de maig de 1928 a les 7 i 1/4 al C. O. C.

CONCERT BLANC

Lili Ringer de Décsi

Pianista

PROGRAMA

I

Toccata i Fuga en Re menor. . . . J. S. BACH

Sonata op. 53 n.º 21 BEETHOVEN

II

Papillons op. 2 SCHUMANN

Romança RUBINSTEIN

Gran Vals de concert . . . WIENIAWSKY

III

Prelude n.º 20 CHOPIN

Etude n.º 9 CHOPIN

Fantaisie Impromptu CHOPIN

Contes d'un horloge ROZICKY

Arabesque n.º 2 DEBUSSY

Caprice de concert CORELLI

Prelude n.º 4 RACHMANINOFF

Polichinelle RACHMANINOFF

C. B. n.º 4. A. B. n.º 12.

Tots els paladars no estan encara disposats per assaborir la novetat exquisida de les coses més velles.

Ni totes les orelles saben resistir la magnífica estrindencia de les coses més noves.

Els CONCERTS BLANCS es proposen d'agermanar la dignitat dels seus programes amb la major facilitat de llur comprensió.

La composició del programa d'un CONCERT BLANC és del concertista. El Comitè Directiu de A. B. - M. A. C. és responsable solament de la seva acceptació.

LILI RINGER DE DÉCSI

Aquesta notable pianista hongaresa va ésser alumna predilecta del Mestre Tomka, antic deixeble de Liszt i Director del Conservatori de Budapest. A Berlin va fer un curs al Conservatori Scharwenka i rebé els consells de Busoni, col·laborant com a solista a l'estrena del Concert del gran pianista italià.

L'Orquestra Filarmònica de Budapest, quan la dirigia Kerner, confià a Lili Ringer la interpretació del Concert en La major, de Liszt, i l'Ajuntament de la mateixa ciutat va encarregar-li la direcció d'una serie de concerts històrics.

La Sra. Ringer de Décsi ha esmerçat encara el seu talent en conferències i crítiques musicals als diaris de Budapest.

Durant el curs passat va fer una extensa tournée per la península formant part del Trio de Budapest i éssent arreu aplaudida amb veritable entusiasme.

Venguda recentment a Mallorca per passar una temporada amb la seva germana, la distingida pintora Elisabeth—que ens ha oferit gentilment el dibuix que publicam—Lili Ringer de Décsi ha volgut honorar els CONCERTS BLANCS amb la seva estimable col·laboració.

PRELUDIO DE CHOPIN

Op. 28. Núm. 15

Comentario por A. Ribera.

Convento de Valldemosa en Mallorca. Tarde tempestuosa. Afuera llueve copiosamente, y el agua cae goteando encima de las sonoras tejas de la cartuja en ritmo insistente. Chopin, solo, está sentado al piano, ensimismado, improvisando. La caída monótona de las gotas obsesiona al artista, que, sin darse cuenta, la imita en su música, intercalándola en...

- 1 (1) una melodía mezcla de abandono y anhelo (esto se repite).
- 2 (8) de decisión.
- 3 (12) y duda.
- 4 (20) como el 1 dos veces.
- 5 (28) Este poético canto se interrumpe, y desde este momento predomina el goteo insistente, empezando a vislumbrarse la visión del cortejo nocturno de los monjes difuntos con sus antorchas, que cual espíritus fantásticos vagan por los claustros de la profanada cartuja.
- 6 (36) Acompaña a esta música fúnebre, de tanto en tanto, un lamento. (5 y 6 se repiten.)
- 7 (60) Sigue una consoladora melodía (esto se repite.)
- 8 (75) La visión se desvanece.
- 9 (76) De nuevo oímos, cual recuerdo grato, la soñadora melodía del principio, que se va extinguiendo.
- 10 (81) Sigue a la misma una exclamación apasionada como un despertar a la realidad, que se convierte en resignación, como si se conformara a las tristes realidades de la vida, al ver que todo había sido sólo un sueño, pero un sueño poético.

*Cursiva 8
negritas*

PARSIFAL

PRELUDIO

OBSERVACIONES.—El comentario en este tipo de letra es de **Wagner**, y la ampliación al mismo en los otros tipos de letra son del maestro A. Ríbera. Las palabras en *cursiva* dan a entender el nombre de los temas.

Entre los números 31 y 43 se forma un gran paréntesis musical; es decir, el tema *Amor* queda cortado en el compás 83, reanudándose en el 104 y desarrollándose, mientras, toda la angustiosa tragedia de la redención en la Cruz.

AMOR, FE, ¿ESPERANZA?

Este prelude resume la historia de la cofradía de Monsalvat.

PARTE PRIMERA (del compás 1 al 78).—Las palabras eucarísticas de Jesús (Tema: *Amor*, 1-6) y su Resurrección (Tema: *Promesa de Redención*, 39) obraron en los corazones humanos el milagro de la Fe (Tema de la *Fe*, 44). He aquí los temas que forman las columnas donde descansa el templo del Gral.

Estamos, pues, en el templo del Gral en el momento en que en un silencio absoluto es entonada la dulce y solemne melodía llena de caridad con las palabras:

Primer tema: AMOR

“Tomad mi cuerpo, tomad mi sangre, por nuestro amor,” Este condensa todos los temas de la obra y se descompone en la forma siguiente:

- 1 Jesús *suplica* (compás 1) a su Padre
- 2 con *fervor vehemente* (2)
- 3 por el mundo *pecador* (3)
- 4 en la confianza de que la *Gracia divina* (4)
- 5 se *apiadará* de Él (5).
- 6 Esta plegaria *conmueve* a la Creación entera (6-16) haciéndola vibrar en todos los corazones de los hombres buenos
- 7 y **voces de ángeles la repiten** para hacerla más efectiva (9-14)
- 8 quedando la Humanidad en un estado *extático interrogativo* (17-19).
- 9 “Tomad mi sangre, tomad mi cuerpo, para que os acordéis de mí,” (Tema: *Amor*, convertido en *Sacrificio*, 20-25). La *súplica* (20-21) ahora es más dolorosa y *ferviente*.

- 10 Para librar a los hombres del *pecado* (22)
- 11 fué preciso que una *Lanza* (23) abriera el costado del Justo vertiendo su Sangre, después de haber entregado su alma a Dios
- 12 en santa *resignación* (24).
- 13 Esta vez la *emoción de la creación* (25-36) se ha convertido en turbación.
- 14 **Se renueva la súplica.** (Tema: *Sacrificio* (28-33). Las notas del bajo (30-32) descienden como una *ley inexorable* que ha de cumplirse.
- 15 Al estado de *éxtasis doloroso* (36-38) sigue el

Segundo tema: FE

- 16 **Promesa de redención por la fe**, o sea Resurrección de Jesús simbolizada aquí por la copa del *Gral* (39-41). Este tema corresponde a las palabras: Bienaventurado el que cree y ama.
- 17 Como un eco interrogativo responde suavemente la *Esperanza* (41-43).
- 18 **Potente y enérgica se manifiesta la «fe»** (44-46) **elevándose** (47-49) **y sacrificándose en el sufrimiento.**
- 19 La *fe* (53) no ha sido bastante fuerte para vencer a sus enemigos y
- 20 ahora *resignada*
- 21 levanta su mirada al cielo pidiendo auxilio.
- 22 **A la promesa renovada** (56-58).
- 23 **contesta la «fe»** (59-62),
- 24 **que desciende desde las más dulces alturas** (62-65) **como conducida sobre el blanco plumaje de la Divina Paloma:**
- 25 **siempre más grande** (65-68) **siempre mas inmensa, apresa los corazones humanos;**
- 26 **llena el mundo y la Naturaleza entera con una poderosa fuerza** (68-72)
- 27 **para tornar su mirada hacia el celestial éter** (72-76). Corresponde a las palabras: Con fe vivid, de salvación anuncio es la Paloma.
- 28 **en dulce calma.** Tema: *Resignación* (76-78).
- 29 PARTE SEGUNDA (del compás 78 al 116). Esta parte se podría titular EL PECADOR.
- 30 Amfortas, el pecador guardián del Santuario, señalado por el castigo divino y con corazón contrito y horrorizado ha

- de sumirse en la visión del Gral cada vez que oficia. Entonces balbuceado en la más árida soledad (79-81)
- 29 renuévase el lamento de la divina compasión (*Súplica* de Jesús 80).
- 30 1.ª palabra de Jesús (según M. Wirth): Padre perdónalos porque no saben lo que hacen (81-82).
- 31 recordando el "temor," el "santo sudor de angustia," en el Huerto de los Olivos (trémolo de violines 82-94 y 2.ª palabra: En verdad te digo, que hoy serás conmigo en el Paraíso (83-84). Una nube se desgarró y deja ver la faz del Padre, pero el ruego no es atendido.
- 32 Otra vez la *súplica* (85).
- 33 3.ª palabra: Mujer, he ahí tu hijo. He ahí tu madre (86-87).
- 34 4.ª palabra: Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has desamparado? (88-89). Otra vez vese entre las nubes al Padre.
- 35 el divino martirio del Gólgota (*súplica dolorosa* 90, como el compás 20).
- 36 5.ª palabra: Sed tengo (91-92).
- 37 6.ª palabra: Consumado es (92-93).
- 38 El cuerpo languidece 7.ª palabra (como si le faltara el aliento): Padre, en tus manos encomiendo mi espíritu (93-94). (Acorde siniestro con la entrada del metal, 94).
- 39 la sangre mana y aparece en el cáliz resplandeciente como un ascua de bendición celestial (Temas: *Gracia divina* y *Resignación*, que se convierten aquí en *Compasión*, 95-98).
- 40 derramando sobre todo lo que vive y sufre las "delicias de la gracia redentora," (Tema: *Mirada divina* (99) el *gruppetto*) alcanzada por el amor.
- 41 Amfortas ha terminado la ceremonia y ruega en *fervor vehemente* (100-101).
- 42 que le sea curada la herida (102).
- 43 y devuelta la *gracia divina* (104).
- 44 que está esperando *resignado* (105).
- 45 ¿Habrá salvación para los sufrimientos de su alma? Todos dirigen la *súplica* (106-110) a Jesús, que va elevándose y perdiéndose en el espacio infinito, interrogativa.
- 46 Una vez más oímos la "promesa," (111-113) y...
- 47 esperamos (Tema: *Resignación*, convertido en *Amén* (113-116).

PROGRAMA

PRIMERA PARTE

EN EL PAÍS DEL LOTUS

POR CYRIL SCOTT

Comentario por A. Ribera

Nos encontramos a orillas del Nilo. Un jardín. Un estanque adornado de miles de lotus embalsama el aire. Al pie del mismo vese una joven de morena tez, que contempla impasible las bellas flores que se mecen suavemente acariciadas por la brisa,

- 1 (1) mas su alma siente una infinita tristeza, una melancolía llena de sopor,
- 2 (18) acompañada de tanto en tanto de un anhelo apagado,
- 3 (24) que revive, se intensifica, y por fin estalla con pasión.
- 4 (29) Entonces pierde su impasibilidad, se agita y corre con sus diminutos pies, como si buscara algo, creyendo ver llegar al ser más amado.
- 5 (31) Esto ha sido bastante para asustar a unos pajaritos que estaban retozando allí cerca, y que ahora se han levantado en agitado vuelo, huyendo.
- 6 (36) La bella hija de Ysis se queda un momento en expectativa, y, viendo por fin frustrados sus deseos,
- 7 (44) cae otra vez en su habitual melancolía,
- 8 (61) para, finalmente, yacer su vista en el horizonte hacia el punto donde han escapado las aves, y cuya leve silueta aún se distingue.
- 9 (63) Ante este espectáculo lleno de poesía, el alma se adormece en arrobadora armonía.

OBSERVACIONES.—Los números sin paréntesis son los que durante la ejecución se irán mostrando para que el oyente sepa el momento preciso a que se refiere el comentario.

Los números entre paréntesis indican el compás donde empieza el comentario respectivo, a fin de que el que desee ponerlo en su partitura fácilmente pueda hacerlo.

LA CATEDRAL SUMERGIDA

POR DEBUSSY

Comentario por A. Ribera

Dice la vieja leyenda de la región de Ys, en la costa del Norte de Francia, que la Catedral fué sumergida en el mar. Todavía en ciertos días tranquilos, en los que el mar se calma, y en los que el sol atraviesa las aguas (así se dice también de la antigua Cádiz), parecen verse hacia el fondo las torres y cúpulas de la vieja ciudad, y oírse lejanos y confusos los sonos de las campanas de la Catedral, y rumor de cánticos y apagadas músicas.

- 1 (1) La masa majestuosa de la Catedral yace silenciosa, envuelta en una ola espesa de oscura niebla, bajo la cual deja traslucir de tanto en tanto la silueta de la inmensa mole. Ma drugada.
- 2 (6) La campana aguda suena tristemente, anunciando el entierro de una niña.
- 3 (13) Otra vez tinieblas y niebla que sube y baja, que cada vez se hace más diáfana, mostrándonos la Catedral en toda su magnificencia, dándonos la impresión de un gigante que se despereza después de profundo sueño.
- 4 (28) Entonces el órgano derrama torrentes de sonoridad, y acompaña con su potente voz el canto de la comitiva fúnebre, que entonan un himno al Creador, preparados para salir en procesión.
- 5 (32) Óyese al mismo tiempo la campana más profunda.
- 6 (42) Se anubla otra vez.
- 7 (47) La comitiva fúnebre sale en procesión. Los cirios, el incienso y la niebla, de nuevo más espesa, forman sombras fantásticas, que se arremolinan.
- 8 (66) La campana más profunda nos anuncia que terminó la ceremonia.
- 9 (70) En silencioso murmullo sale la gente del Templo,
- 10 (72) y el órgano, ante aquella visión, entona de nuevo el himno al Supremo Hacedor en voz baja, como atemorizado.
- 11 (84) Por fin la niebla engulle completamente la inmensa mole.

ALMERÍA

POR ALBÉNIZ

Comentario de A. Ribera a base de algunos datos del mismo Albéniz

Tarde de verano. Sol aplastante. Una venta. *María Antonia* piensa en su novio catalán *Ramonet*, el cual acaba de escaparse de la prisión de la ciudad. Le metieron en la cárcel por haber herido en lucha leal a un rival que le disputaba su *María Antonia*.

- 1 (1) Desde el comienzo oímos en el bajo el tema de la *fatalidad* (nota *sol*). Cuatro notas descendentes que forman como un estribillo pintan el carácter de ella; toda sacrificio. Sigue a esta figura el tema *de su novio* (sacado de la canción popular catalana «los segadors»), que al poco tiempo suena más angustiado.
- 2 (9) Ella, para distraerse de sus faenas, entona una canción, que más bien parece una queja, seguida de una variante del tema de él. Es la preocupación que la pobre siente por el porvenir de su amado.
- 3 (21) Como el 1, pero más intranquilo.
- 4 (29) — 2, — —
- 5 (45) — 1, — —
- 6 (53) Se presenta ahora *Ramonet* en persona. La música nos pinta su carácter a la maravilla: atrevido, valentón, rudo. Prepara una mula para huir. Unos acordes fuertes interrumpen su tarea, como si temiera algo. Efectivamente, en el fuerte de Almería
- 7 (67) suena un cañonazo (tema: *fatalidad*) indicando que se ha fugado un preso.
- 8 (67) Ella, para disimular (pues sabe que el aviso va por él), sigue cantando (tema *de su novio*), acabando con el estribillo, pues no quiere que los forasteros se den cuenta que el que va a partir es su novio.
- 9 (71) Su inquietud va aumentando por grados, más logra dominarse y seguir canturreando.
- 10 (83) Una mirada de amor, una ligera contracción de los rostros, es el adiós que se dan los enamorados.

- 11 (88) Él, parte montado en su mula. El andar pesado del animal está descrito por el ritmo del bajo. Ramonet piensa llegar de noche a un punto solitario de la playa para embarcar y huir a Orán.
- 12 (100) Recordando los incidentes de su proceso entona una carcelera: «Me llevaron a la sala, — me toman declaración, — me llevaron a la sala, — me toman declaración, — la pícara de mi hermana — con su lengua me perdió».
- 13 (131) Se pone el sol.
- 14 (145) Imágenes del pasado agitan la mente del fugitivo. Empieza otra vez su carcelera, pero se interrumpe en seguida. La calma de la tarde, calurosa y solitaria, sobresalta el corazón de Ramonet.
- 15 (153) De repente abre los ojos espantado. A lo lejos ha vislumbrado una pareja de la guardia civil que se acerca. Su angustia va en aumento.
- 16 (157) Atiza al mulo varias veces.
- 17 (163) Su tema suena angustiado.
- 18 (165) Como el 15, 16 y 17.
- 19 (177) Aquí le viene a la memoria su novia, y en su desesperación presiente que no la va a volver a ver.
- 20 (185) Los guardias le dan el alto, y despertándose en él la tenacidad catalana (tema *del novio*), hecha mano a la pistola dispuesto a jugarse la vida.
- 21 (189) Mientras apunta contra ellos en su suprema angustia,
- 22 (193) éstos disparan contra él y cae herido. (Tema *del novio des- falleciendo*.)
- 23 (201) El herido se retuerce de dolor al ser colocado sobre la mula por los guardias y agoniza. (Temas *del novio* y *fatalidad*.)
- 24 (208) Por un momento recuerda la mirada amorosa que le dirigió María Antonia al partir y muere. (Véase núm. 10.)
- 25 (210) De vuelta a Almería se oye el paso lento de la mula y un recuerdo de la carcelera como epílogo.
- 26 (246) Llegada a la venta. (Tema: *fatalidad*.)
- 27 (247) Grito salvaje de horror de la novia (tema de *Ramonet* invertido [véase núm. 6]) al ver a su amante muerto, mientras cae inanimada sobre su cuerpo.
- 28 (250) El tema *del novio* suena completamente destrozado y herido por la percusión continua del tema de la *fatalidad*.
- 29 (257) *La monotonía de los campos y de la carretera se ha vuelto trágica.*